

[Finansministeren.]

For uafskallede mandler og nødder og for kokosmel nedsættes råstofafgiften ifølge forslaget fra 200 til 75 pct. af værdien. Råstofafgiften har i 1954 indbragt ca. 8 mill. kr. Det må antages, at indtægten ved de foreslåede ændringer vil blive mindre, men det må herved erindres, at råstofafgiften ikke er indført med det formål direkte at give staten indtægt, men er et nødvendigt supplement til omsætningsafgiften med den opgave at afbalancere denne afgift, jfr. iøvrigt bemærkningerne til lovforslagets § 20.

Blandt de øvrige ændringer skal jeg hende opmærksomheden på den forenkling, der foreslås med hensyn til afregningen af afgiften. Man opgiver det hidtil benyttede system med beregning af skatten for hver enkelt faktura og berigtigelse af skatten ved stempelmærker ligeledes på hver enkelt faktura. I stedet foreslås afregning hver måned for omsætningen i den foregående måned, hvorved også anvendelsen af fakturastempelmærker bortfalder. Som følge heraf må ændring også foretages i de særlige regler om en ekstra kredit på afgiften mod sikkerhedsstillelse. Kreditperioden er samtidig foreslået begrænset fra de nuværende 4 måneder fra indkøbet af stempelmærker at regne til gennemsnitlig 3 måneder fra salget af varerne at regne, dog således at der i en overgangsperiode på et år gives gennemsnitlig 3½ måneds kredit fra salget at regne, jfr. forslaget § 14 og § 31. Jeg henviser i denne henseende til de drøftelser, der fandt sted i september f. å. ved behandlingen af forslaget om tobaksafgifter, og som ved lov af 1. oktober f. å. førte til en begrænsning af en tilsvarende kreditordning for dette beskatningsområde.

Idet jeg med hensyn til de øvrige ændringer, som lovforslaget indeholder, tillader mig at henvide til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale dette til det høje tings velvillige behandling.

Jeg håber, at det mellem de ærede ordførere og finansministeriet indledte samarbejde kan føre til, at der i løbet af kort tid kan foreligge endnu et teknisk lovarbejde, nemlig vedrørende beskatningen af spiritus, vin og øl.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om foræl-

delse af ydelser i henhold til eengangsskatte-
loven.

Efter lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer gælder der en 5-årig forældelsesperiode for statens krav på skatter og afgifter, regnet fra det tidspunkt, da fordringen af fordringshaveren kan kræves betalt. For eengangsskattekravs vedkommende er denne 5-årige forældelsesfrist ved lov nr. 26 af 30. januar 1952 forlænget med 3 år, således at forældelsesfristen, forsåvidt disse krav angår, udgør ialt 8 år.

Ifølge eengangsskatteoven skulle eengangsskatten betales i to lige store rater, som forfaldt til betaling henholdsvis den 1. februar 1947 og den 1. juni 1947 med betalingsfrist indtil henholdsvis den 15. marts og den 15. juli s. å.

Det kan i det enkelte tilfælde ofte være tvivlsomt, hvornår forældelsesfristen for skattekrav o. lign. må antages at løbe, men i en del tilfælde vil det offentlige krav i henhold til eengangsskatteoven formentlig forældes den 15. marts 1955, muligvis endda allerede den 1. februar 1955, hvis det nu fremsatte lovforslag ikke gennemføres.

Påligningen af eengangsskat er stort set forlængst tilendebragt, og de pålignede ydelser er enten betalt, eller der er indrømmet de pågældende skatteydere henstands- eller afdragsordninger. Når det alligevel må anses nødvendigt at gennemføre en yderligere forlængelse af forældelsesfristen for disse krav, skyldes det, at det endnu ikke har været muligt at tilendebringe behandlingen af visse værnemagersager og sager, som er under behandling i revisionsudvalget for tyske betalinger eller i revisionsudvalgets ankenævn. Grunden hertil er, at såvel domstolene og den særlige klageret som revisionsudvalget i ret vidt omfang har givet tilladelse til genoptagelse af tidligere pådømte eller påkendte værnemagersager og revisionsudvalgssager.

Forholdet vil nu i reglen være det, at den pågældende skatteyder ved opgørelsen af sin eengangsskattepligtige formue har fratrukket det tilsvarende, som han ved den oprindelige dom eller revisionsudvalgskendelse er tilpligtet at udrede, og hvis tilsvaret nu nedsættes ved domstolenes eller revisionsudvalgets fornyede behandling af sagen, skal der derfor foretages en tilsvarende for-